

Ba Lần Xem Phim

Contents

Ba Lần Xem Phim	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3

Ba Lần Xem Phim

Giới thiệu

Thể loại: Đoàn văn, đại thúc thụ, ám áp, HE
Biên tập: Hà Hi
Năm Hà Bồi mười tuổi, cậu và Triệu Cẩn Ngôn đi xem bộ p

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ba-lan-xem-phim>

1. Chương 1

Năm Hà Bồi mười tuổi, cậu và Triệu Cẩn Ngôn đi xem bộ phim đầu tiên.

Khi đó Hà Bồi vừa mới học cách đi xe đạp, tương đương hưng phấn, lượn đi lượn lại hết vòng này qua vòng khác trên sân bóng rổ trong tiểu khu, sung sướng như muốn bay lên.

Triệu Cẩn Ngôn đeo dép lê đi ra vứt rác, vứt xong lại không có việc gì làm, chỉ đành phải nhìn Hà Bồi ngẩn người. Hà Bồi đặc ý xẹt qua bên cạnh anh, gọi với anh: “Kỹ thuật thế nào?”

Triệu Cẩn Ngôn nghiêm túc gật đầu.

Hà Bồi lượn một vòng lại chạy qua bên cạnh anh: “Nghĩ ra đi chơi ở đâu không? Anh đưa đi!”

Triệu Cẩn Ngôn nói: “Em muốn xem phim.”

“Loảng xoảng cạch” một tiếng, xe đạp của Hà Bồi hôn thắm thiết lên bức tường đối diện, cậu mặt xám mảy tro đứng lên, làm như không có việc gì vỗ vỗ bụi trên người, dựng xe đạp dậy rồi chạy đến trước mặt Triệu Cẩn Ngôn, mặt mảy hớn hớ: “Tốt tốt, xem phim gì? Anh lại đưa em đi rạp chiếu phim a!”

Triệu Cẩn Ngôn bắt đầu hỏi hặn, vốn kỹ thuật kinh khủng như thế sẽ không gây họa ở trên đường chứ? Nhưng lời nói ra đã không thể rút lại, Hà Bồi rõ ràng xem ra còn hưng phấn hơn cả người muốn đi xem phim là anh này.

Khi đó Triệu Cẩn Ngôn học trung học, Hà Bồi mới học lớp bốn tiểu học, xem phim tự nhiên là Triệu Cẩn Ngôn mời khách. Nhưng tiền tiêu vặt trên người anh cũng không nhiều, thêm một đồng mới miễn cưỡng đủ tiền mua hai tấm vé xem phim, Hà Bồi có ý mua hai cây kem.

Bọn họ vui vẻ rạo rực cười xe đạp xuất phát, xem một bộ “Hoàng Phi Hồng”, cảm thấy thật đã ghiền, trên đường trở về vẫn nồng nhiệt thảo luận về thập tam di mắt to, mặc âu phục, thông minh xinh đẹp trong phim kia, cuối cùng kết luận là, là đàn ông phải sống như Hoàng Phi Hồng mới hăng hái.

2. Chương 2

Ánh nắng chói chang bóng râm giữa hè hòa tan trên khuôn mặt tươi cười của hai cậu con trai vui vẻ, sau khi về nhà, bởi vì chưa làm xong bài tập mà đã chạy đi chơi, lại cũng không nói cho người trong nhà, hai người đều bị tưng một bài kinh ngắn. Nhưng nếu so với vui vẻ ngày hôm nay, điều đó cũng không đáng một hạt cát.

Nhiều năm sau, Triệu Cẩm Ngôn thở dài, trong đời lão tử lần đầu tiên bỏ tiền mời người xem phim, sao thế nào lại mời đúng một thằng con trai!

Hà Bồi cọt nhả, gì chứ, anh cũng có bỏ tiền ra mà.

Triệu Cẩm Ngôn trừng mắt, thí! Chỉ bỏ ra tiền mua hai cây kem, vậy mà còn mặt mũi kể công hả?!

Hà Bồi vuốt cái mũi cười mỉa.

Năm Triệu Cẩm Ngôn hai mươi tuổi, bọn họ lại đi xem bộ phim thứ hai.

Khi đó Hà Bồi học cấp ba, học tập khẩn trương công khóa bận rộn, khi so ra, lúc này Triệu Cẩm Ngôn đã là sinh viên đại học năm hai, thật sự là một người rảnh rỗi.

“Em cũng trải qua cuộc sống như vậy thôi mà.” Triệu Cẩm Ngôn cười tủm tỉm nhìn Hà Bồi, sau khi ăn cơm chiều bưng một đĩa hoa quả đi vào phòng cậu, “Cố gắng hai tháng, cái gì cũng ổn thôi.”

“Em từng trải đương nhiên nói thoải mái như vậy.” Hà Bồi cảm giận chọc một miếng lê nhét vào miệng, “Đừng nói chuyện không đau thắt lưng hả!”

“Anh là học sinh năng khiếu thể dục, có thể được cộng điểm, thật không rõ anh sợ cái gì.” Triệu Cẩm Ngôn vừa tức vừa buồn cười, anh còn hâm mộ Hà Bồi nữa, nếu năm đó anh cũng có thể dựa vào năng khiếu thể dục mà được cộng điểm, thì bây giờ đã không vào học ở ngôi trường hiện tại này.

“Anh muốn thi vào cái trường mà em đang học kia!” Hà Bồi nói.

Triệu Cẩm Ngôn giật mình trong lòng, chẳng lẽ là...

“Bởi vì Cận Vi Vi muốn thi vào trường của em.”

Trái tim Triệu Cẩm Ngôn lập tức lạnh đi.

Cận Vi Vi sao, anh biết, là bạn gái Hà Bồi, anh có nhìn thấy ảnh chụp của cô gái kia ở trong ví Hà Bồi. Rất thanh tú, thoát nhìn cũng rất xứng đôi với Hà Bồi.

Triệu Cẩm Ngôn không muốn nói chuyện, thấy Hà Bồi ăn coi như xong rồi liền bưng chén đĩa đi ra ngoài.

Bọn họ là quan hệ gì? Anh em bà con.

Không hơn.

Vào nghỉ hè năm cuối cấp ba, Hà Bồi thất tình, buổi tối tháng bảy nóng làm cho người ta không ngủ được, cậu đi bộ từng vòng từng vòng quanh sân thể dục theo tiểu khu.

Triệu Cẩm Ngôn rất đau lòng, nhưng cũng không biết nói cái gì hữu dụng để giảm bớt buồn bực trong lòng cậu.

Hà Bồi chỉ vào một nơi rất xa: “Nhà Vi Vi sẽ sống ở nơi đó, em biết không?”

Triệu Cẩm Ngôn làm ra vẻ nhìn nhìn, không phát biểu ý kiến để tránh kích thích đến người nào đó.

“Anh nghĩ là... Cô ấy nói đùa thôi...” Hà Bồi thì thảo nói, “Không nghĩ tới là thật, là thật...”

“Về sau sẽ có người tốt hơn.” Triệu Cẩm Ngôn ngốc nghếch an ủi cậu.

“Về sau bạn gái của anh, bằng một nửa của cô ấy anh cũng thấy đủ rồi.” Hà Bồi cúi đầu, khẽ cắn môi, “Không, là một phần ba anh cũng sẽ chọn.”

“Anh bị thần kinh...”

“Em không biết anh yêu cô ấy nhiều thế nào đâu.” Hà Bồi thống khổ nhìn anh, “Ba năm... Em biết không, ba năm.”

Triệu Cẩm Ngôn nghĩ em không biết, nhưng em cảm thấy bị ai cho bạn gái sau này của anh.

Ai lại đồng ý làm thế thân một phần ba của người khác chứ.

Buổi tối hôm đó bọn họ lại đi xem một bộ phim, Hà Bồi đề nghị, Triệu Cẩm Ngôn chỉ là người tiếp khách.

3. Chương 3

Một bộ phim cũ, giống như lời từ thời nào đến, càng xem càng làm người ta bực mình. Hà Bồi xem được một nửa thì bắt đầu thấp giọng khóc, là một người đàn ông cũng không ngại mất mặt xấu hổ.

“Đừng khóc, đều bị nhìn đấy!” Triệu Cẩm Ngôn hờn dỗi nói một câu.

Hà Bồi vẫn khóc, bên cạnh đưa qua một cái khăn tay, cậu nhận lấy nắm trong lòng bàn tay; bên cạnh đưa đến một cái bả vai, cậu dựa vào tiếp tục khóc; bên cạnh đưa đến một đôi môi mềm nhẹ, cọ lên khóe mắt của cậu.

Cậu sợ tới mức ngừng khóc.

Trong bóng đêm hai đôi con ngươi sáng long lanh, sau đó, bộ phim kết thúc, cả phòng chiếu sáng bừng.

Ai cũng không nói gì, trong trầm mặc một trước một sau đi ra rạp chiếu phim. Hà Bồi nghĩ, em làm hành động đột ngột như vậy, chẳng lẽ không có lời muốn nói?

Chỉ là Triệu Cẩm Ngôn không nói lời nào, cậu cũng sẽ không không biết xấu hổ mở miệng hỏi.

Mùa hè này, nhoáng một cái đã trôi qua.

Năm Hà Bồi ba mươi tuổi, trở lại cố hương, lại gặp được Triệu Cẩm Ngôn trở về nghỉ ngơi, hai người rất cuộc đi xem bộ phim thứ ba thuộc về bọn họ.

Một người đàn ông đã kết hôn, đã ly hôn, một mình mang theo con trai năm tuổi về.

Một người đàn ông không kết hôn, vẫn luôn bị cha mẹ cản nhắc, không thể không quyết định trở về xem mắt.

Ngày đó hai người ăn cơm đi ra ngoài tản bộ, dọc theo đường đi luôn rầu rĩ, tất cả những lời muốn nói đều nói xong ở trên bàn cơm rồi, tình hình gần đây của nhau đều biết nhất thanh nhị sở, không phản đối cũng chỉ còn lại xấu hổ.

Vì thế khi đi qua rạp chiếu phim, đành phải vào xem.

Người trong rạp chiếu phim cực ít, chiếu không phải là phim đang hot, vừa vặn gặp phải liên hoan phim phương Tây, rất nhiều bộ phim cũ kinh điển đều được chiếu trùng nhau.

Thời gian quay ngược bảy mươi năm.

Hà Bồi nghĩ có lẽ tôi vẫn đều biết, tâm tư của Triệu Cẩm Ngôn, tôi vẫn đều biết, nhưng lại vẫn làm như không biết với em. Tôi cũng luôn nghĩ đến nụ hôn khẽ năm đó, tôi biết đó tuyệt không phải ngoài ý muốn, chỉ là vẫn nhìn em bỏ lỡ.

Mấy năm nay, rời khỏi em rất xa, mới biết được em là tốt nhất. Không có người thứ hai sẽ dung túng tôi giống như em, vô luận là tôi vui vẻ hay là khổ sở, em vẫn sẽ cùng tôi xem phim, vẫn sẽ đứng ở nơi mà xúc tua của tôi có thể đụng tới.

Thời gian không cần đảo ngược bảy mươi năm, mười năm là có thể, vào thời điểm em không nhận được mà hôn tôi, tôi hẳn là cho em một cái đáp lại.

Lúc bộ phim sắp kết thúc, Triệu Cẩm Ngôn chuẩn bị đứng dậy, Hà Bồi lại bỗng nhiên kéo lấy anh, sau đó ghé vào lỗ tai anh nhẹ giọng nói một câu.

Triệu Cẩm Ngôn mở to hai mắt nhìn.

Tay anh rơi vào trong một đôi tay ấm áp khác, Triệu Cẩm Ngôn bỗng nhiên muốn rơi lệ, không biết nhiều năm qua chờ mong như vậy, giờ phút này, có phải nằm mơ hay không.

Nhưng mà, cũng thật hơi cho tiểu tử này.

“Hết rồi, còn không đi?”

“Anh đi trước.”

“Không phải chứ, đến tuổi này rồi còn thẹn thùng sao? Ha ha ha.”

Kết thúc bộ phim thứ ba, anh rút cuộc cùng cậu nắm chặt tay.

Cậu dán vào bên tai anh nói ——

Em đừng đi xem mắt, già như vậy cũng không ai muốn đâu, cùng sống với anh đi.

The end.

Về cách xưng hô trong truyện, ta nghĩ nên giải thích vì sẽ có bạn thắc mắc.

Hà Bồi kém Triệu Cẩm Ngôn 2 tuổi nhưng Hà Bồi lại là anh họ của Triệu Cẩm Ngôn nên xưng hô biến thành anh – em. Thế đó.

P/s: Với cả ta cũng thích đại thúc thụ nữa =))~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ba-lan-xem-phim>